

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2020. január 5.

XVIII. évfolyam 1. szám

Karácsony utáni 2. vasárnap
„Az Ige emberré lett, és itt élt közöttünk.”

Egyházközségünk hirdetése:

Január 5. vasárnap:

08:00 – +Lőrinc és élő Attila

10:00 –

11:30 – Makkosmária

18:00 – Meg nem született
gyermekekért
Gitáros mise

A szentmise olvasmányai:

Sir 24,1-4.12-16

Zsolt 147,12-13.14-15.19-20

Ef 1,3-6.15-18

Jn 1,1-18

Január 6. hétfő:

Vízkereszt ünnepe

Parancsolt ünnep

10:00 –

18:00 –

Január 7. kedd

Pennaforti Szent Rajmund pap,
szerzetes

06:30 –

Január 8. szerda:

06:30 – +Krisztina

Január 9. csütörtök:

06:30 –

18:30-19:30 – Szentségimádás a
domonkos nővérek kápolnájában

Január 10. péntek:

17:00-18:00 - Gyóntatás

18:00 –

Január 11. szombat:

16:30 – Kisgyermekes
családoknak szánt mise

18:00 – +Gyula

Január 12. vasárnap:

Urunk megkeresztelkedése

08:00 – Szűz Mária tiszteletére

10:00 – +József

11:30 – Makkosmária

18:00 – +Máté

Gitáros mise

Szent Mónika imacsoport

Mai vasárnapon a 10 órás szentmise keretében találkozik a Szent Mónika imacsoport, akik gyermekeink üdvösségért imádkoznak, az egész egyházközségben. A hívek könyörgéséhez a következő kéressel csatlakozunk: "Segíts minket Urunk, hogy gyermekeinket életünk példájával vezessük Tefeléd". A szentmise után rövid közös imára jövünk össze. Az imacsoporthoz csatlakozni lehet a 30 951 3368-as telefonszámon, vagy a bede.bakacs@gmail.com email címen.

Betlehem imacsoport

2020. január 6-án 11 és 12 óra között Betlehem imaóra lesz a domonkos nővérek Fő utca 192/A alatti közösségi házában. Imádkozunk a gyermekáldásért és a családokért, betegeinkért! Mindenkit szeretettel várunk!"

Jegyesoktatás indul

2020. január 20. 19 óra

Domonkos nővérek háza

Fő utca192/A – zöldrácsos
kerítés

Széchenyi esték

2020. január 7. kedd 18 óra
Prohászka Gimnázium aulája

Hullámzó vizeken kereszt
címmel kiállítással egybekötött
irodalmi esttel emlékezünk

Nagy Gáspár költőre és
König Róbert grafikusra.

Vendégünk:

Korzenszky Richárd OSB

KARITÁSZ KÉRÉS

A Korányi kórház részt vesz a szakirányú kezelésre szoruló hajléktalanok ellátásában. Megkerestek minket, hogy szükség lenne 42-es és 43-as téli cipőkre. A hajléktalanok sokszor éjjel-nappal ugyanazt a cipőt viselik, amihez hozzájutnak, ezért a téli nedves időben hamar tönkremegy. Kérjük, hogy aki tud segíteni, a sekrestyében, tiszta állapotban adja le az adományozásra szánt cipőt.

Segítségüket köszönjük!

Karitás csoport

Ferenc pápa üzenete a béke
53. világnapjára: „A béke mint
a remény útja: Párbeszéd,
megbékélés és ökológiai
megettérés”

1. A béke mint a remény útja az akadályokkal és a próbatételekkel szemben

A béke értékes dolog, reményünk tárgya, amelyre az egész emberiség törekszik. A békébe vetett remény olyan emberi magatartás, ami egzisztenciális feszültséggel jár, ezért

egy néha fáradtságos jelen is „élhető és elfogadható tud lenni, ha célhoz vezet, és e cél felől bizonyosak lehetünk; ha ez a cél olyan jelentős, hogy igazolja a hozzá vezető út megtételéhez szükséges erőfeszítéseket.”¹ Ilyen módon a remény az az erény, amely útra indít minket, ami szárnyakat ad a továbbhaladáshoz, még akkor is, ha az akadályok leküzdhetetlennek tűnnek.

Emberi közösségünk emlékezetében és testében hordozza nyomait a háborúknak és konfliktusoknak, amelyek egyre nagyobb pusztító erővel követik egymást és a legszegényebbeket és a leggyengébbeket sújtják leginkább. Egész nemzetek küzdenek azért, hogy megszabaduljanak a kizsákmányolás és a korrupció bilincseitől, amelyek egyre táplálják a gyűlöletet és az erőszakot. Még ma is sok embertől, köztük gyermekektől és idősektől veszik el az emberi méltóságot, a fizikai integritást, a szabadságot – ideértve a vallásszabadságot is –, a szolidaritást és a jövő reményét. Sok ártatlan áldozatnak kell elviselnie a megaláztatást és kirekesztést, a bánat és az igazságtalanság kínját vagy egyenesen valamilyen traumát, amely népükkel és szeretteikkel szembeni szisztematikus ellenségeskedésből fakad.

A nemzeti és nemzetközi konfliktusok szörnyű próbatételei, amelyeket gyakran könyörtelen erőszak is súlyosbít, tartós nyomot hagynak az emberiség testén és lelkén, mivel minden háború valójában testvérgyilkosságnak bizonyul, amely magát a testvériségnek a nagy tervét, ami az emberi család hivatása, pusztítja el.

A háború, mint tudjuk, gyakran a különbözőségekkel szembeni intoleranciával kezdődik, amely táplálja a birtoklás és az uralom utáni vágyat. Ez az ember szívében élő önzésből, büszkeségből, valamint gyűlöletből fakad, ami pusztításhoz vezet, a másik embert kizárólag negatívan értékelő látásmódhoz, kirekesztéshez és a másik megsemmisítéséhez. A háború a kapcsolatok eltorzulásából, a hegemoniára törekvésből, a hatalommal való visszaélésből, a másik embertől és az akadálynak tekintett sokféleségtől való félelemből

táplálkozik, amelyeket a háború egyúttal erősít is.

A közelmúltbeli japán utazásom során lehetőségem volt rámutatni korunk nyilvánvaló ellentmondására: „világunk abban a visszas kettősségben él, hogy a stabilitást és a békét egy olyan hamis biztonság alapján akarja megvédeni és biztosítani, amelynek háttérben a félelem és a bizalmatlanság uralkodik, ami megmérgezi a népek közötti kapcsolatokat és megakadályoz minden lehetséges párbeszédet. A béke és a nemzetközi stabilitás összeegyeztethetetlen a kölcsönös elpusztítás félelmére vagy a teljes megsemmisítés fenyegetésére építeni akaró minden kísérlettel; ezek csak a szolidaritás és együttműködés globális etikája alapján lehetségesek, amely egy olyan jövő szolgálatában áll, amelyet az egymástól való függőség és az együttes felelősség jellemez, ma és holnap és az emberiség egész családjában”.²

Minden fenyegetés táplálja a bizalmatlanságot és a bezárkózást. A bizalmatlanság és félelem növeli a kapcsolatok törékenységét és az erőszak kockázatát; ez egy ördögi kör, ami soha nem vezethet el a békés viszonyokhoz. Ebben az értelemben a nukleáris fenyegetés csak csalóka biztonságot hozhat létre.

Nem szabad ezért azt gondolnunk, hogy a megsemmisítés félelmével fenntarthatjuk a világban a stabilitást; egy ilyen rendkívül labilis egyensúlyban bízó világ a nukleáris szakadék szélén táncol és a közömbösség falai közé zárkózik, ahol olyan társadalmi-gazdasági döntések születnek, amelyek drámai romlást okoznak az emberekben és a teremtésben ahelyett, hogy megőriznék őket.³ Hogyan lehet így felépíteni a béke és a kölcsönös elismerés útját? Hogyan lehet megtörni a fenyegetés és a félelem beteges logikáját? Hogyan lehet lerombolni a bizalmatlanság jelenleg uralkodó dinamikáját?

Arra kell törekednünk, hogy valódi testvériség alakuljon ki, amely közös istengyermekségünkben gyökerezik és amelyet párbeszédben és kölcsönös bizalomban élünk meg. A béke iránti vágy mélyen bele van

vésve az ember szívébe, és ennél kevesebbel nem is szabad megelégednünk.

(Folytatjuk)